

фонии (една революционна), симфоническото посвещение „Октомври“ (за тържествата по случай 10 годишнината отъ революцията) — за оркестъръ, симфонически прологъ съ хоръ, една клавирна соната, пиеси за пиано („3 фантастични танца“, „Афоризми“ и др.), две пиеси за октетъ, опера „Носътъ“ и др.

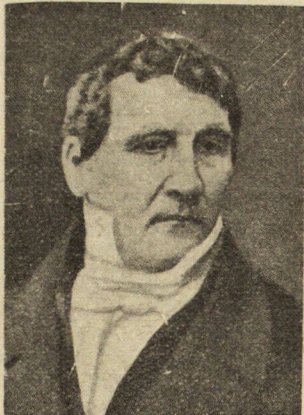
Шоу, Мартинъ Фаласъ — Shaw, Martin, Fallas — значителенъ английски компонистъ отъ националното направление, обновител на английската комическа опера, род. 9 мартъ 1876 въ Лондонъ, училъ при Съръ Стяндфордъ тамъ. Творби: фантазия за пиано и оркестъръ, сюита за клавирквартетъ, едно клавиртрио, опери: „Мосю Пеписъ“ и „Ватерлоо“, ком. опери: „Душата на свѣта“, „Глупци и самодиви“, „Амбулантниятъ продавачъ“, музика къмъ: „Викингитъ“ (Ибсенъ), „Сънъ въ лѣтна нощъ“, „Зимна приказка“ и др., клавирни нѣща, хорови пѣсни и химни.

Шоурекъ, Отакаръ — Šourek, Otakar — чешки музикаленъ писателъ и критикъ, род. 1 окт. 1883 въ Прага, критикъ на разни пражски вестници, писалъ, главно, върху Дворжакъ: „Животъ и дѣло на Ан. Дворжакъ“ — досега излѣзли 3 части, „Ант. Дворжаковата камерна музика“ (1928), единъ тематиченъ показател на творенията на Дворжакъ, и анализи на много негови оркестрови композиции.

Шпанихъ, Куртъ — Spanich, Kurt — компонистъ, род. 8 ноемв. 1892 въ Лоръ (Баденъ), самоукъ въ музиката, но съ богата творческа инвенция, сега е учителъ въ Манхаймъ, писалъ: „Библейски картини“ — сюита за пиано, по единъ концертъ за пиано, цигулка и виолончелъ съ оркестъръ, единъ струненъ квартетъ и други камерни творби, оркестрови композиции. пѣсни съ и безъ оркестъръ — всичко до сега 50 опуса.

Шпоръ, Лудвигъ — Spohr, Ludwig — бележитъ цигулковъ виртуозъ и компонистъ, род. 5 apr. 1784 г. въ Брауншвайгъ, умр. 22 окт. 1859 въ Каселъ, 6 год., започва да учи цигулка, теория училъ при органиста Хартунгъ, а цигулка при Мокуртъ и Фр. Екъ въ Брауншвайгъ, 1804 — предприема първото си концертно

пътуване, въ Лайпцигъ ималъ триумфаленъ успѣхъ. На следната година бива назначенъ концертмайсторъ въ Гота, после е капелмайсторъ въ Виена (4 години), 1 година живѣе въ Дрезденъ, а отъ 1822, до

Лудвигъ Шпоръ

края на живота си — като придворенъ капелмайсторъ въ Каселъ, дето оставя дълбоки следи съ своята широка дейность. Ш. принадлежи къмъ новитъ нѣмски виртуози-цигулари, чието изкуство се ее слагало еднакво, както на външната виртуозность, тъй и на богатитъ изпълнителски сръдства. Композициитъ му, въ романтически духъ, сж вече почти забравени, съ изключение на 4 двойни струнни и нѣкои отъ цигулковитъ и кларинетови концерти, и се състоятъ отъ: 9 симфонии, нѣколко увертюри, 12 концерта за цигулка, 31 струнни квартета, 44 концерта за кларинетъ, по единъ октетъ и нонетъ, 10 опери, („Фаустъ“ и Иесонда — най-хубави), 5 оратории, множество меси, кантати, химни, псалми и др., и една школа за цигулка. Между многото ученици на Ш. сж и: И. Бьомъ, Ферд. Давидъ и Мор. Хауптманъ.

Шпрингеръ, Максъ — Springer, Max — компонистъ, род. 19 дек. 1877 въ